

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/483/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118245867
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118245867.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, proti povinnému: I. L. L., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt U. XXX/XX, XXX XX A. A., adresa na doručovanie: H. XX/X, XXX XX W., o vymożenie 81,60 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom Mgr. Bernard Janík, so sídlom exekútorského úradu Daniela Dlabača 2/978, 010 01 Žilina, pod sp. zn.: 322EX 256/18, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/483/2018 zo dňa 10. januára 2020, takto

rozhodol:

Sťažnosť povinného zamieťa.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením sp. zn. 6Ek/483/2018 zo dňa 10. januára 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd rozhodol, že súdny exekútor Mgr. Bernard Janík, so sídlom exekútorského úradu Daniela Dlabača 2/978, 010 01 Žilina, IČO: 42064171, nie je vylúčený z vykonávania exekúcie vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. 322EX 256/18 a na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn.: 6Ek/483/2018.

2. Vychádzal zo zistenia, že pôvodný oprávnený (D.A.S. Rechtsschutz AG, so sídlom Hernalser Gürtel 17, 1170 Viedeň, Rakúsko, zápis v OR Obchodného súdu Viedeň č. FN 53574 k, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: D.A.S. Rechtsschutz AG, pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 47 250 569, so sídlom Prievozská 4C, 821 09 Bratislava) sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 06.03.2018 domáhal od povinného vymożenia 81,60 Eur s prísl., na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 16.02.2016, č. k.: 9C/241/2014-153, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.04.2016 a vykonateľnosť dňa 21.05.2016 (I. výrok) a dňa 03.05.2016 (II. výrok), v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 25.10.2016, č. k.: 9C/241/2014-321, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2016.

3. Súd dňa 28.03.2018 vydal v tejto exekučnej veci poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. Bernardovi Janíkovi, so sídlom exekútorského úradu Daniela Dlabača 2/978, 010 01 Žilina, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 322EX 256/18.

4. Súdny exekútor zaslal súdu návrh pôvodného oprávneného na zmenu účastníka (oprávneného) v konaní s odôvodnením, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie nastala skutočnosť, na základe ktorej došlo k prevodu práv vyplývajúcich z exekučného titulu. Súd po preskúmaní návrhu na túto skutočnosť prihliadol tak, že dňa 28.08.2018 vydal dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie v zmysle § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, na základe ktorého v konaní ako oprávnený vystupuje spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom: Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00151700.

5. Súd ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 20.07.2018, podľa jeho obsahu posúdil aj ako námietku zaujatosti smerujúcu voči poverenému súdnemu exekútorovi.

6. Vo vzťahu k vznesenej námietke zaujatosti súd s odkazom na ustanovenia § 33 Exekučného poriadku uviedol, že súdny exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov (exekučnej činnosti). Súdny exekútor má v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti postavenie verejného činiteľa. Vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci, pričom platí, že súdny exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle. Nezávislosť a nestrannosť súdneho exekútora sú jedným zo základných predpokladov vykonávania exekučnej činnosti. Nestrannosť je daná nedostatkom vnútorného psychického vzťahu ku konkrétnej veci a tiež neexistenciou okolností, ktoré by mohli viesť k pochybnostiam o tom, že súdny exekútor takýto vzťah k veci nemá. Exekútor môže byť vylúčený z exekučného konania na základe námietky zaujatosti uplatnenej účastníkom konania alebo na základe oznámenia samotného súdneho exekútora o skutočnostiach, pre ktoré by mohol byť vylúčený. Exekútor je vylúčený z vykonávania exekúcie, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Súdny exekútor uviedol, že nie je blízkou ani spriaznenou osobou povinného. Súd na podklade uvedeného výkladu v konaní dospel k záveru, že povinný nepreukázal skutočnosti nasvedčujúce tomu, že súdny exekútor je osobou uvedenou v § 33 Exekučného poriadku. Námietky povinného spočívajúce v postupe súdneho exekútora v exekučnom konaní nie sú dôvodom na vylúčenie súdneho exekútora z vykonávania exekúcie. Takým dôvodom nie je ani prípadné podanie sťažnosti na disciplinárne konanie. K námietke povinného ohľadne výberu súdneho exekútora súd doplnil, že pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi vykonal lustráciu predchádzajúceho konania, t. j. či predmetnému konaniu vedenému pod sp. zn.: 6Ek/483/2018 predchádza konanie, v ktorom je už voči povinnému tunajším súdom vedená exekúcia, o čom svedčí aj potvrdenie o lustrácii zo dňa 28.03.2018 s výsledkom lustrácie: „Predchádza spis: 54Ek/239/2017, Pridelený exekútor: Mgr. Bernard Janík“, preto súd prideliť vec súdnemu exekútorovi v zmysle § 55 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého, ak proti povinnému je vedená exekúcia, v ktorej už súd udelil exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, každá ďalšia vec proti tomu istému povinnému sa prideliť tomu istému exekútorovi, ktorý už vykonáva skôr začatú exekúciu proti tomuto povinnému; náhodný výber exekútora podľa odseku 1 sa v takom prípade nepoužije. Súd tak dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvod na vylúčenie súdneho exekútora z vykonávania exekúcie.

7. Proti tomuto uzneseniu podal povinný sťažnosť, v ktorej namietal, že odôvodnenie rozhodnutia je pochybné, neúplné, účelové, sporné a nepodporuje výrok rozhodnutia a obsahuje nepravdivé, účelové, vyfabulované a „nepravé“ výroky nezodpovedného a nečestného súdneho úradníka. Ďalej uviedol, že súdny exekútor nespĺňa zákonné podmienky súdneho exekútora, konal v rozpore so zákonom, keď súdu zaslal návrh pôvodného oprávneného na zmenu účastníka konania. Uviedol aj, že nezodpovedný, nečestný, neúctivý a násilný exekútor Mgr. Bernard Janík je osobne zaujatý k jeho súkromnému majetku, zneužíva právomoc verejného činiteľa, neplní si svoje zákonné povinnosti, ide o dokázaného člena bytovej mafie v pozícii organizátora. Vedie voči nemu desať nezákonných exekúcií. Protiprávne nadržiava oprávneným, s ktorými sa tajne spolčuje a navádza ich, aby na majetok povinného bolo zriadené záložné právo. Spoločne a nerozdielne kradne nehnuteľné majetky. Úmyselne uvádza do omylu štátne orgány a nedoručuje dôkazy, ku ktorým sa má povinný právo vyjadriť. V ďalšom texte svojho podania poukázal na skutočnosť, že nepodal a nevzniesol námietku zaujatosti proti exekútorovi. Nezodpovedný úradník súdu spolčený a prepojený so súdnym exekútorom podľa neho „účelovo zamenil dôvodné zákonné vylúčenie osobne zaujatého exekútora k nehnuteľnému majetku ... povinného ... s úmyslom kradnúť veci“. Poukázal aj na to, že v danom prípade bol porušený princíp náhodného výberu exekútora.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť,

je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

12. Podľa § 125 ods. 1 CSP, podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

13. Podľa § 125 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

14. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

15. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. Súd konajúci o sťažnosti (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) po skonštatovaní, že nedostatok zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti nebráni jej vecnému prejednaní (§ 127 CSP v spojení s § 243 CSP), na podklade obsahu súdneho spisu zistil, že sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), avšak nebola podaná v zákonom stanovenej lehote (§ 242 CSP).

17. Z obsahu spisu vedeného Okresným súdom Banská Bystrica v elektronickej podobe pod sp. zn. 6Ek/483/2018 súd zistil, že povinný dňa 18. 02. 2020 doručil súdu posudzovanú sťažnosť v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, pričom táto nebola doplnená v jej listinnej podobe v súlade s § 125 ods. 2 CSP v lehote 10 dní, teda do 28. 02. 2020. Podľa podanej pečiatky Okresného súdu Banská Bystrica bola sťažnosť súdu v listinnej podobe doručená až dňa 02. 03. 2020, a teda súd na toto podanie povinného prihladať nemohol (125 ods. 2 CSP). Podanie vo veci samej v elektronickej podobe bez autorizácie je potrebné dodatočne doručiť buď v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe s autorizáciou. Obsahovo pritom musí ísť o totožné podanie. Podľa § 125 ods. 2 CSP je lehota na doplnenie podania desaťdňová. Táto lehota na doplnenie je hmotnoprávna a nie je možné ju predĺžiť. Ak v tejto lehote nie je podanie vo veci samej doplnené (doručené súdu), neprihliada sa naň. Nenastanú teda vôbec jeho účinky a súd o ňom vôbec nerozhoduje. Súd pritom k dodatočnému doručeniu podania nevyzýva. Ak dôjde k dodatočnému doručeniu podania vo veci samej v listinnej podobe alebo elektronickej podobe s autorizáciou po uplynutí desaťdňovej lehoty, znamená to, že súd síce na podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie neprihliada, nemôže však opomenúť podanie takto mu doručené v listinnej podobe. Súd s takým podaním naloží rovnako ako s ostatnými podaniami, ktoré mu boli doručené, a posudzuje ho aj z hľadiska prípadného zachovania procesných lehôt. Súd preto následne skúmal, či sťažnosť doručená súdu v listinnej podobe dňa 02. 03. 2020 bola podaná včas.

18. Lehota na podanie sťažnosti je 15 dní od doručenia napadnutého uznesenia (§ 242 CSP). Súd v napadnutom rozhodnutí poučil oprávneného o možnosti podať sťažnosť a ako aj o lehote na je podanie. Lehota na podanie sťažnosti má charakter procesnej lehoty. Charakteristickou črtou procesných lehôt je (na rozdiel od hmotnoprávných lehôt, ako bolo uvedené vyššie), že sú zachované aj v prípadoch, keď sa procesný úkon v rámci lehoty nedostane do dispozičnej sféry adresáta, ale stačí, keď je doručený posledný deň lehoty osobne, alebo ak je odovzdaný orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

19. Napadnuté uznesenie bolo povinnému doručené dňa 10. 02. 2020, ktorý deň je ako deň jeho doručenia povinnému vyznačený na elektronickej doručenke. Pätnásťdňová lehota na podanie sťažnosti povinnému uplynula dňa 25. 02. 2020, kedy najneskôr povinný mohol sťažnosť podať. Z podacej pečiatky súd zistil, že oprávnený odoslal sťažnosť na poštovú prepravu až dňa 28. 02. 2020 a preto súd konštatuje, že sťažnosť bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažnosť nie je v zmysle ustanovení CSP zaradená do katalógu opravných prostriedkov, ale zákon ju vymedzuje ako prostriedok procesnej obrany proti uzneseniu súdu prvej inštancie (§ 239 CSP), procesným následkom oneskorene podanej sťažnosti je jej zamietnutie podľa § 250 ods. 1 CSP. Z uvedených dôvodov súd sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 zamietol bez toho, aby sa zaoberal jej vecným odôvodnením.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti tomuto uzneseniu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).